

2) Almashreq Investment Fund zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 213 z 24.6.2019.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 1 października 2020 r. – Souruh SA / Rada Unii Europejskiej
(Sprawa C-350/19 P) (¹)**

[Odwołanie – Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syryjskiej Republiki Arabskiej – Środki skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom prowadzącym działalność w Syrii – Wykaz osób i podmiotów, w odniesieniu do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Ujęcie firmy wnoszącej odwołanie – Skarga o stwierdzenie nieważności]

(2020/C 399/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Souruh SA (przedstawiciel: adwokat E. Ruchat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux i S. Kyriakopoulou, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Souruh SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 213 z 24.6.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 30 września 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour du travail de Liège – Belgia) – LM / Centre public d'action sociale de Seraing

(Sprawa C-402/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Dyrektywa 2008/115/WE – Powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich – Rodzic pełnoletniego dziecka cierpiącego na ciężką chorobę – Decyzja nakazująca powrót – Środek odwoławczy w postępowaniu sądowym – Skutek zawieszający z mocy prawa – Gwarancje w oczekiwaniu na powrót – Podstawowe warunki bytowe – Artykuły 7, 19 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej]

(2020/C 399/24)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour du travail de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LM

Druga strona postępowania: Centre public d'action sociale de Seraing

Sentencja

Artykuły 5, 13 i 14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich w związku art. 7, art. 19 ust. 2 oraz art. 21 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu ustawodawstwa krajowego, które nie przewiduje zaspokojenia, tak dalece jak to możliwe, podstawowych warunków bytowych obywatela państwa trzeciego, jeżeli:

- obywatel ten zaskarżył wydaną wobec niego decyzję nakazującą powrót;
- pełnoletnie dziecko tego obywatela państwa trzeciego cierpi na ciężką chorobę;
- obecność wspomnianego obywatela państwa trzeciego u boku tego pełnoletniego dziecka jest niezbędna;
- na rachunek owego pełnoletniego dziecka został wniesiony środek odwoławczy od wydanej wobec niego decyzji nakazującej powrót, której wykonanie mogłoby narazić to dziecko na poważne ryzyko istotnego i nieodwracalnego pogorszenia stanu zdrowia; a
- ów obywatel państwa trzeciego jest pozbawiony środków umożliwiających mu samodzielne zaspokojenie swoich potrzeb.

(¹) Dz.U. C 255 z 29.7.2019.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 1 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie – Belgia) – Vos Aannemingen BVBA / Belgische Staat

(Sprawa C-405/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Szósta dyrektywa 77/388/EWG – Artykuł 17 ust. 2 lit. a) – Prawo do odliczenia podatku naliczonego – Usługi, które przyniosły korzyść również osobom trzecim – Istnienie bezpośredniego i ścisłego związku z działalnością gospodarczą podatnika – Istnienie bezpośredniego i ścisłego związku z jedną lub kilkoma transakcjami objętymi podatkiem należnym]

(2020/C 399/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Cassatie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vos Aannemingen BVBA

Strona przeciwna: Belgische Staat

Sentencja

1) Artykuł 17 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż poniesione przez podatnika będącego deweloperem wydatki z tytułu kosztów reklamy, kosztów administracyjnych i prowizji agentów nieruchomości, jakich dokonał on w ramach sprzedaży mieszkań, przynoszą korzyść również osobie trzeciej, nie stoi na przeszkodzie możliwości pełnego odliczenia przez tego podatnika podatku od wartości dodanej naliczonego z tytułu owych wydatków, jeżeli, po pierwsze, istnieje bezpośredni i ścisły związek pomiędzy wspomnianymi wydatkami a działalnością gospodarczą podatnika, oraz po drugie, korzyść, jaką osoba trzecia uzyskuje, ma charakter drugorzędny względem potrzeb przedsiębiorstwa podatnika.